

Visuotinis Merginų organizacijos susirinkimas
šeštadienis, 2008 m. kovo 29 d.

Būk liudytoja

Siuzan V. Taner

Visuotinė Merginų organizacijos prezidentė

Galite būti Dievo liudytojos, puoselėdamos tikėjimo, meilės, santarvės ir liudijimo dvasią savo namuose dabar.

Stovėdama prie šios sakyklos, įsivaizduoju viso pasaulio merginų veidus. Kaip jus myliu! Man ypač patinka kartu su jumis pasižadėti, kad „būsime Dievo liudytojos visada ir visame, ir visur“¹. Kaip galime tai padaryti? Meldžiu, kad Dvasia vestų mus, ir liudiju kiekvienai iš mūsų, kaip mes galime būti Dievo liudytojos.

Būdami misionieriais mūsų vaikai suprato, kad, mums liudijant apie Jėzų Kristų, Šventoji Dvasia patvirtina šį liudijimą. Viena mūsų dukterų surado „auksinę“ besidominčiąją, vardu JieLei. Ši mergina pakludavo kiekvienam naujai mokomam įsakymui, nesvarbu, koks sunkus jis bebūtų. Ji buvo studentė, vos sudurianti galą su galu, bet pradėjo mokėti dešimtinę, kai tik sužinojo apie šį įstatymą. Darbe, kuriame ji dirbo dalį etato, reikėjo dirbti sekmadieniais, bet ji išdrįso paprašyti darbdavio, jei galima, perkelti darbo laiką į kitą dieną, kad ji galėtų lankyti sakramento susirinkimus.

Tačiau, nepaisant stropumo, JieLei neturėjo tvirto liudijimo apie Mormono Knygą. Mūsų duktė ir jos porininkė žinojo, kad jai reikia Dvasios liudijimo, patvirtinančio jos tiesą. Taigi, jos paruošė jai pamoką apie Šventąją Dvasią. Besiruošdamos kažkaip pajuto, kad tai ne visai tai, ko reikia. Kai jos dėl to pasimeldė, pajuto, jog turi eiti kita kryptimi, – vesti pamoką apie Jėzų Kristų, o ne apie Šventąją Dvasią.

Atėjus sutartam susitikimo laikui, šios misionierės pradėjo mokyti JieLei apie Jėzų Kristų. Ašaros riedėjo jos skruostais. Ji vis klausė, „Ką gi čia aš jaučiu?“ Tuomet jos paliudijo, kad tai buvo Šventoji Dvasia. Įvyko būtent tai, ko jos ir norėjo. Būtent tada mūsų duktė įsiminė, jog vienas iš didžiųjų Šventosios Dvasios vaidmenų yra būti Kristaus liudytoja. Pats Jėzus sakė: „Globėjas, ... Tiesos Dvasia, ... liudys apie mane.“² Mūsų duktė suprato, kad jai liudijant apie Kristų, Šventoji Dvasia tai patvirtina. Mes taip pat galime būti liudytojos, kai „mes kalbame apie Kristų, mes džiūgaujame Kristumi, mes pamokslaujame apie Kristų“ ir žiūrime į Jį, kaip į „savo nuodėmių atleidimo“ šaltinį.³

Mormono Knygoje rašoma, kaip teisingasis karalius Benjaminas sukvietė žmones prie šventyklos, kad galėtų jiems kalbėti apie Kristų ir pamokslauti apie Kristų. Jis mokė savo žmones apie Viešpaties gerumą, galią, išmintį, kantrybę, o daugiausiai apie Apmokėjimą. Jam liudijant, Dvasia patvirtino jiems, kad Jėzus Kristus yra Gelbėtojas, taip, kaip ji paliudijo ir JieLei. Vėliau karalius Benjaminas patarė savo žmonėms likti tvirtiems ir ištikimiems savo tikėjime Kristumi. Visi žmonės sušuko:

„Mes tikime visais žodžiais, kuriuos pasakei mums; ... dėka Viešpaties visagalio Dvasios, kuri taip galingai pakeitė mus, arba mūsų širdis, kad mes jau nebelinkę daryti pikta, bet linkę nuolat daryti gera. ... Ir mes norime sudaryti sandorą su savo Dievu, ... ir būsime paklusnūs jo įsakymams visame kame.”⁴

Karaliaus Benjamino žmonės sudarė sandorą, kad paklus Dievo įsakymams, taip kaip ir visi mes. Kai laikysitės šios sandoros, būsite liudytojos tarp savo bendraamžių. Neseniai mano vaikai ir jų sutuoktiniai prisiminė laikus, kai jie, susidūrę su bendraamžių spaudimu, gynė teisingas vertybes. Viena nedalyvavo striksių varžybose sekmadienį; kitas pasakė savo darbdavui, kad negali dirbti Šabo dieną. Vienas, būdamas tik vienuolikos, atsisakė žiūrėti pornografinį filmą draugo namuose; kitas atsisakė žiūrėti su klasės draugais pornografinius žurnalus. Po to kurį laiką, abu buvo atstumti savo bendraamžių. Kita nepasidavė blogai, šturkščiai, vulgariai kalbai savo darbo aplinkoje. Vienas atsisakė alkoholinio gėrimo, kurį jo draugas pavogė iš savo tėvų užrakinamos spintelės. Kitos, kuri buvo vienintelė Pastarųjų Dienų Šventųjų Bažnyčios narė klasėje, buvo paprašyta surengti anglų kalbos pratybų pristatymą, ir ji baigė atsakinėdama į klausimus apie Mormono Knygą. Mūsų susituokę vaikai, nepaisydami pasaulio kritikos, ir toliau gimdė vaikus.

Tuo metu jie gal jautėsi vieniši, bet kadangi buvo liudytojai, jie jautė Šventosios Dvasios bendrystę ir palaikymą. Juos taip pat stiprino palaiminimai, kurie jiems buvo suteikti dėl jų paklusnumo Viešpaties įsakymams. Jis pažadėjo mums:

„Nebijok, nes aš su Tavimi, nebūgštauk, nes aš tavo Dievas! Stiprinsiu tave, padėsiu tau, remsiu tave savo teisumo dėšine.”⁵

Mano vaikus iš tikrųjų palaikė Jo ranka, kai jie liudijo apie Dievą tvirtai laikydamiesi Jo įsakymų. Aš buvau palaiminta ir sustiprinta jų pavyzdžio.

Būdamas liudytojos savo namuose, jūs stripinsite savo šeimą. Labai dažnai galvojame, kad Merginų organizacijos temos frazė „stiprinti namus ir šeimą”⁶, taikoma merginų būsimoms, kaip žmonių, motinų, pareigoms. Tačiau ji taikoma ir darbartinėms jų, kaip dukterų bei seserų savo namuose, pareigoms.

Mano pačios mama padėjo stripinti savo namus ir šeimą dar jaunystėje. Ji, vyriausias vaikas nelabai aktyvioje šeimoje, gimė su tikėjimo dovana. Ji pati nuėjo į Pradinukų organizaciją ir prisijungė prie Merginų ir vaikinų programos. Pasirengė santuokai šventykloje anksčiau už savo tėvus. Ji tapo teisumo atstove, tvirta liudytoja, kurios pavyzdys padėjo stiprinti jos tėvus, brolius bei seseris. Jūs merginos, taip pat galite būti Dievo liudytojos, puoselėdamos tikėjimo, meilės, santarvės ir liudijimo dvasią savo namuose *dabar*, kad pasiruostumėte tai daryti savo sukurtuose namuose ateityje. Esu vaisius teisios merginos, kuri buvo „tvirta ir nepajudinama, visad dosni gerų darbų”⁷.

Liudijame apie Kristų ir tuomet, kai džiūgaujame Juo. Karaliaus Benjamino žmonės, daugiau sužinoję apie Kristų, sakė: „Ir tai tikėjimas tuo, ką mūsų karalius mums pasakė, atvedė mus prie šito didžio pažinimo, dėl kurio mes džiūgaujame tokiu nepaprastai dideliu džiaugsmu.”⁸ Kai džiūgaujame savo Gelbėtoju, mes prisimename Jį ir Jo didžius palaiminimus mums. Esame liudytojai, kai reiškiamo dėkingumą ir spinduliuojame džiaugsmą. Kaip merginos dainavo šio susirinkimo pradžioje: „Ar nematei, kaip visa, ko tau reikėjo, buvo Tau duota per tai, ką Jis tau skyrė?”⁹

Neseniai sužinojau apie dvi šaunias merginas, kurios gyvendamos pagal įsakymus ir skleisdamos evangelijos džiaugsmą, liudijo apie Dievą. Šią istoriją misionierių ruošimo centre papasakojo vyresnioji misionierė.

Ji pasakojo, kaip prieš keletą metų vieną dieną namuose lygindama rūbus, žiūrėdama muilo operą ir rūkydama cigaretę, išgirdo beldimą į duris. Atidariusi išvydo du vyrus baltais marškiniais ir kaklaraiščiais. Vienas jų prisistatė, kaip jos vyskupas. Jis pasakė, kad melddamasis jis pajuto įkvėpimą pakviesti ją mokyti Merginas. Ji pasakė, kad buvo pakrikštyta, kai buvo dešimties, bet niekada nebuvo aktyvi. Jis nesuglumo, rodydamas jai vadovėlį ir paaiškino, kur jos susitinka trečiadienio vakarą. Tuomet ji kategoriškai pasakė: „Aš negaliu mokyti šešiolikmečių, esu neaktyvi, be to rūkau.“ Tuomet jis atsakė: „Tu daugiau nebebūsi neaktyvi ir iki trečiadienio turi mesti rūkyti.“ Tada jis išėjo. Ji pasakojo: „Prisimenu, kaip iš pykčio šaukiau kažkur į orą, bet po to negalėjau atsispirti traukai skaityti vadovėlį. Tiesą sakant, man buvo labai smalsu, perskaičiau jį nuo pradžios iki galo ir po to išmokau atmintinai kiekvieną pamokos žodį.“

Trečiadienį vis dar neketinau eiti, bet kai pajutau važiuojanti į bažnyčią, mirtinai išsigandau. Anksčiau niekad nieko nebijojau. Užaugau lūšnynuose, kartą buvau areštuota ir išgelbėjau savo tėvą nuo blaivyklos. Ir staiga Bendroje veikloje aš pristatoma nauja Laurių patarėja. Sėdėjau prieš dvi Laures ir žodis žodin vedžiau pamoką, netgi tas vietas, kur buvo sakoma: „Dabar paklausk jų...“ Išėjau iš kart pamokai pasibaigus ir visą kelią namo verkiau.“

„Po kelių dienų vėl beldimas į duris. Pagalvojau: „Gerai. Tai vyskupas atėjo susigražinti savo vadovėlį.“ Atidariau duris, o ten stovėjo tos dvi žavios laurės, viena su gėlėmis, kita su sausainiais. Jos pakvietė mane Sekmadienį eiti su jomis į bažnyčią, ką aš ir padariau. Man patiko tos mergaitės. Jos pradėjo mokydamos mane apie Bažnyčią, apylinkę, klasę. Jos mokė mane siūti, skaityti Raštus ir šypsotis.“

„Kartu pradėjome mokyti kitas klasės mergaites, kurios neateidavo. Mokėme jas visur, kur tik rasdavome – mašinose, boulingo takuose, prieangiuose. Per šešis mėnesius jų ateidavo 14, o po metų visos 16, esančios sąrašuose, tapo aktyvios. Kartu juokėmės ir verkėme. Išmokome melstis, studijuoti Raštus ir tarnauti kitiems.“¹⁰

Šios dvi šaunios merginos buvo tiesos, dorumo, gerumo ir evangelijos džiaugsmo liudytojos.

Kai buvau pašaukta tarnauti Visuotine merginų organizacijos prezidente, paskyrimo pareigoms metu gavau palaiminimą, kad mano tikėjimas Jėzumi Kristumi sustiprės per mano tarnavimą. Buvau apsupta šaunių moterų, mano patarėjų ir tarybos, kitų pagalbinių organizacijų prezidentūrų ir savo pirmtakių, buvusių Visuotinių merginų organizacijos prezidentėlių. Jos buvo Jėzaus Kristaus liudytojos savo pavyzdingu gyvenimu ir nesavanaudišku tarnavimu.

Sustiprinta šių moterų, savo šeimos, tvirtų ir nepajudinamų moterų bei vadovių visame pasaulyje jaučiausi apsupta „šitokio debesies liudytojų“. Tai padėjo „išstvermingai [bėgti man] paskirtose lenktynėse, [žiūrint] į savo tikėjimo vadovą ir išstobulintoją Jėzų“¹¹.

Pažadas, kurį gavau paskyrimo pareigoms palaiminimo metu, kad mano tikėjimas augs, išsipildė, nes turėjau progą būti Jo liudytoja kasdien ir visur. Kalbėjau apie Jį, pamokslavau apie Jį, džiūgavau Juo. Kai jausdavau, kad mano žodžių nepakanka, juos patvirtindavo Jo Dvasia. Kai bijojau ar jaučiausi neatitinkanti reikalavimų, buvau sustiprinama ir remiama Jo visagale ranka.

Žinau, Jis palaimins kiekvieną iš mūsų, jei būsimė liudytojos. Jis „neapleis tikrai niekada“¹². Verškimės pirmyn tvirtai tikėdamos KIRSTUMI, būdamos Jo liudytojos visada ir visame, ir visur. Tai mano malda. Jėzaus Kristaus vardu, amen.

IŠNAŠOS

1. Mozijo 18:9
2. Jono 14:26; 15:26.
3. 2 Nefio 25:26.
4. Mozijo 5:2, 5
5. Izaijo 41:10.
6. „Merginų organizacijos tema“ (35224 156).
7. Mozijo 5:15.
8. Mozijo 5:4.
9. *Hymns*, p. 72, “Praise to the Lord, the Almighty.”
10. Kitos šio pasakojimo versijos ieškokite Joan Atkinson, “Not Me—I Smoke and Drink,” *Tambuli*, Feb. 1989, 19–20.
11. Hebrajams 12:1-2.
12. Žr. *Giesmės ir vaikų dainos*, „Koks pagrindas tvirtas”, p. 6.